

אני נוסע לקובה כדי לשים קץ לצביעות של ישראל הרשמית

מחבר: עיסאם מח'ול.

תאריך: 6 באוקטובר 2004.

מקור: [אתר "הגדה השמאלית"](#).

תמלול לקידוד להגהה: גל י.

אני נוסע לקובה כדי לשים קץ לצביעות של ישראל הרשמית המסרבת ליצור קשרים עם קובה. זאת, בעת שהקשרים הכלכליים, המסחריים והתרבותיים בין קובה לישראל פורחים. לצערי, ישראל הרשמית מוסיפה לתמוך בחרם שהטילה ארה"ב על קובה לפני שנות דור. זהו חרם בלתי חוקי, בלתי מוסרי ושזכה לגינוי חריף מכל מדינות העולם. רק שתי מדינות בעולם מוסיפות לתמוך בחרם: ארה"ב, שהטילה אותו עוד בתחילת שנות ה-60 של המאה שעברה, וישראל.

הצביעות של ממשלת ישראל היא כפולה: ממשלות ישראל נאבקו נגד החרם הערבי במשך שנים רבות ובאחרונה סגן ראש הממשלה, אהוד אולמרט, ניהל מערכה חובקת עולם כדי למנוע חרם על תוצרת ישראלית שמקורה בהתנחלויות - בשטח כבוש. אבל כאשר מדובר על חרם שהטילה המעצמה הגדולה בעולם נגד עם קטן הנלחם על קיומו - הנימה משתנה. על פי דוברי הממשלה: הפעם החרם הוא נכון והוא צודק. לכן העיתוי לנסיעתי לקובה אינו מקרי. בניגוד לעמדת ממשלת ישראל, אלפי ישראלים ביקרו בקובה ומאות אלפים מתעניינים בנעשה באי הרחוק ובתולדות המהפכה הקובנית. אלפים כבר צפו בסרט החדש "מסע בדרום אמריקה" אודות אחד ממחוללי המהפכה הקובנית: צ'ה גווארה, ואלפים קוראים עתה את הביוגרפיה של צ'ה שפורסמה לראשונה בשפה העברית על ידי הוצאת רסלינג.

הציבור בישראל מעוניין בהעמקת הקשרים עם קובה והממשלה מתנגדת. התנהגות ממשלת ישראל כלפי קובה דומה עד מאוד להתנהגותה בסוגיות מהותיות יותר: האזרחים רוצים שלום והממשלה מוסיפה לכבוש, האזרחים רוצים רווחה והממשלה רק מוסיפה רווחים לבעלי ההון. כך שנסיעתי לקובה אינה גחמה פרטית - אלה ביקור הזדהות עם העם הקובני והמהפכה הקובנית ומחאה קולנית נגד התמיכה הבלתי-מסויגת של ממשלת ישראל במדיניות החוץ של ארה"ב - בייחוד בשאלת החרם על קובה.